

SUNSET-TEATTERISSA

Tänään ja Torstaina Mabel Normand

KUUSIKELAISESSA HUVITTAVASSA DRAAMASSA THE Floor Below MYÖSKIN KAKSI KELAA L-KO HUJINÄYTELMÄÄ

ASTORIASTA JA YMPÄRISTÖLTÄ

TOVERIN TELEFOONI-NUMEROT

Konttori ja liikennehoitaja... Toimitus... Kello kuuden jälkeen illalla, jolloin konttori suljetaan, on käytettävä joltakin seuraavista kotipuhelimesta...

PESÄ TYHUJENNETTU SOPI-MATTOMASTI?

Sefania Junnikkala on piirioikeudessa nostanut kanteen lakimies O. B. Settersin, ja Herman ja Hilma Osterlundia vastaan, väittäen heidän salaliittoutuneen viedäkseen perintösuden Herman Junnikkala vainajan kuolinpesästä muilta paitsi Hilma Osterlundilta...

Wladimir Uljanow

(N. Lenin.)

Vladimir Iljitš Uljanow (Nikolai Lenin) on, kuten tiedämme, työläisten ja talonpoikain hallituksen johtajana. Me tähän asti emme ole lainanneet huomiotamme yksilöihin, syystä kun nykyisellä vallankumouksellisella aikakaudella huomiomme keskittyy liikehtiviin kansankerroksiin. Hallitus on vaan heidän tahtonsa julkittuja. Mutta mielenkiintomme yksityisiin henkilöihin liittyy jo me alamme tutkia heidän elämäkertojansa. Toiv. V. Uljanow on tunnettu, ei ainoastaan Venäjällä, vaan myös kaukana sen rajojen ulkopuolella, etevänä sosialistisena teoreetikona ja oppineena. Jo lapsuudesta oppi hän rakastamaan vapautta ja tiettyä, sekä tuli läheiseksi kansan pohjakerrokselle. Hän syntyi 10 päivänä huhtik. 1870 Simbirskissä, missä hänen isänsä oli kansakoulun ylijohtajana. Isänsä vaikutuksesta hän huomasi miten kansan köyhyys ja tsaarin mieltävalta olivat järjettömän tietoisuuden levittämistä kansan pohjakerroksiin. V. 1887 hänen veljensä, tunnettu vallankumoustaistelija, A. Uljanow hirtettiin Pietarissa murhayrityksen suunnittelimesta Alexander II vastaan. Ja 17 Vladimir erotettiin Kazanin yliopistosta sosialististen kihoitustöiden tähden. Vuonna 1892, asuen Pietarissa, otti hän innolla osaa sosialismin levittämiseen ja työläisten järjestämiseen. Vuonna 1895 tuli toveri Uljanow ensimmäisen venäläisten työläisten suuren järjestön "Taisteluliiton" johtajaksi ja sieltä. Silloin ilmestyi julkaisussa "Sbornik", hän, käyttäen salanimettä K. Tulin, hyökkäsi raikavalla arvostelulla vastaan porvarillisia virtauksia, jotka ilmestyivät silloisessa sosialistisessa kirjallisuudessa. Joulukuussa samana vuonna hänet vangittiin yhdessä muiden "Liiton johtajien" kanssa. Oltuaan 2 vuotta linnassa, karkotettiin hänet maanpakoon Siperiaan. Vuonna 1898 muodostui liitosta Venäjän sosialidemokratien puolue. Toveri Uljanow silloin oli kaukana Siperian erämailla. Kun hän tutustui ensimmäisen puoluekokouksen päätöksiin, kirjotti hän lentolehtisen, jossa määritteli puolueohjelman kansainvälisen sosialismin periaatteille. Päästyään maanpaosta, hän meni ulkomaille, sieltä toiv. Martovin y. m. "Työn Vapautus" ryhmän jäsenen avustamana ryhtyi julkaisemaan sanomalehteä "Iskra" ja julkaisua "Zaria", joissa hän kohdisti syvällisen arvostelun taloudellisen opportunismien virtauksia vastaan Venäjän sosialidemokratissa puolueessa ja määritteli sen tehtäviä vallankumouksellisen sosialismin näkökannalta. Vuonna 1905 ensimmäisen vallankumouksen aikana toiv. Uljanow palasi takaisin Venäjälle jossa hän tuli vallankumoukselliseen huomattimaksi johtajaksi. Asuen ensin Pietarissa ja sitten Kuokkassa, Suomessa, hän toimitti "Bolsheviki" sanomalehtiä, johti 2:sen Valtakunnan Duman sosialidemokratista bolsheviki ryhmää. Innolla valmistui S. D. Puolueen kokousta, joka pidettiin Lontoossa. Vuonna 1907, vallankumouksen hukuttua verivirtoihin, hän matkusti taas ulkomaille. Taas ilmestyi hän mailman sosialistisen liikkeen areenalle, sillä kertaa jäsenenä kansainväliseen sosialistioimistoon.

Neljä perisyntiä

Touhu Kalle oli ollut harras uskovainen kaikkina elämänsä päivinä. Ei mikään, ei uuden ajan villytykset, sen opit ja neuvot olleet hitustakaan hänen uskoansa järkyttäneet. Kijjuva ja lopeura sai turhaan kierrellä häntä niin moneen kertaan kuin halusi, Kalle hän ei voinut niellä. Kalle oli ja pysyi uskollisena sille mitä äitinvainaja, Touhu Sanna, oli hänen päähänsä takonut. Vielä viidenkymmenisenä ei Kallen päästä ollut puustavia-kaan kadonnut — pisteistä ja pilkuista hän ei ollut yhtä varma, eikä välittänytään, sillä sellaisia ei äiti itseään tunteut. Auttaaksi tekevä sana kumpusi ulkoa hänen suustaan kuin vuolas virsta, hamasta ensimmäisestä käykystä vaivaisen syntisen loppuun saakka. Kijjuva jalopeura, siitä oli Kalle varma, ei milloinkaan voisi häntä niin kiertää, ettei hän siitä verrattoman ulkolukunsa avulla vapautuisi. Joka pyhä kävi Kalle kirkossa. Herran huoneen vaikutus oli valtava häneen, kuten muihinkin hänen laisiinsa. Lakittapain, totisena, hän istui lähellä altaria, torkkuen ja löyhkäillen, ja vereen oli mennyt tieto, milloin kirkossa seisotaan, milloin pannaan päälle alas ja rukoillaan sana sanalta papin kanssa. Hän kuului siis kansamme parhaisstoon, kirkkokansaan, jonka pyhimpiä, esivanhemmilla perityitä tunteita, tapoja ja ulkolukujaa kukaan ei saisi loukata. Ei saisi, ei. Mutta mailma on kaval ja sillä on kavalan juonet, kuten laulussa lauletaan. Se tuppasi kun tuppasiin aina lokaamaan Kallen tunteita jos jollakin tavalla. Eipä niin, että mailma ulkonaisesti olisi millään tavoin Kallen kimmuppu käynyt. Rauhassa hän sai olla ja elää. Mutta sisäisesti se alituisen loukkasi. Tuppasi alituisen pirtuttamaan, etteivät muut ihmiset olleet hänen laisiaan. Se se kiusasi. Pisti niin riivastusti vihaksi, kun olivat otanneet itselleen uusia tapoja, joista sielupoliseille ei ollut mitään hyötyä, sielupoliseille, joka saattoi tulla auttaaksi vain vähän katkismuksen ja sakramenttien avulla. Kuten arvata sopii, oli Kalle rovinin lempilampas. Tämän seisokisuutensa hän oli saavuttanut eräissä kinkeritilaisuudessa. Se tapahtui näin. Ristikansa seisoi totisena ja hartaana, yhteensulottuna, kinkerihuoneen ovensuun puolella. Pappi istui valkoisella liinalla peitetyn pöydän takana ja huultelampaita nimeltään. Se oli helppoa toimitusta, tarvitsi vaan jorauttaa "on" jos oli saapuvilla, siinä kaikki — poissaolijan ei tarvinnut sitäkään, mutta heistä ei nyt ollut kysymys. Mutta sitten, sen jälkeen kun sielunpaimen oli huutanut kutakin nimeltään, hän nousi, lähestyi heitä ja kysyi: — Onko Pyhähenki koskaan käynyt maan päällä? — On, ehätti eräs eukko ennen Touhu Kallea. — Moni muukin oli vastaamaisillaan myöntävästi, sen näki huulista. — Milloin Pyhähenki kävi ensi kerran maan päällä, kysyi jälleen pappi. — Se oli koko kiverä kysymys. Kallekin, joka oli seissyt aivan edessä, vetäytyi hiljalleen erään paksun muurin taakse ja painoi päänsä alas kuin rukoillakseen. Vallitsi syvä, syvä hiljaisuus, ja papin pistävä katse tunkeutui Kallen paksun päänahnan lävitse silmiin saakka. — Eikö kukaan tiedä, milloin Pyhähenki kävi? — Silloin välähti Kallen älykomerossa. Hän kohotti päätään ja vastasi kuuluvasti: — Silloin se ainakin kävi täällä, silloin... tuota noin, kun se sille Maarialle ilmestyi. — Ilmestykö Pyhähenki Maarialle, kysyi paimen. — Ei se juuri ilmestynyt, mutta se varjosi, niin että se sikisi. — Oikein, myönsi pappi, ja Kalle tuns rintansa paisuvan — Mutta — paimen loi yleiskatseen laumaansa — kävikö Pyhähenki silloin ensi kerran? — Kävi, vastasi eräs eukosta läheini äänin ja nykyistihe. — Ei, — jyräytti pappi niin että koko lauma hätkähti. — Eikö kukaan voi sanoa, milloin... Kalle pinnisteli ajatuksiaan, niin että otsanahka oli revetä. — Milloin? — Pappi odotti. — Olliskohan tuo silloin luomisen päivinä mahtanut... Kalle ei tiennyt kuka hänen suunsa kautta puhui. — Jaika — kehotti pappi, ja Kalle tuns miten koko seurakunta jännittyneenä odotti. — Kuka liikkui vetten jäällä — auttoi paimen. — No, kah, Jumalan henki. — Oikein — myönsi pappi, ja koko seurakunnan nähdään ja kuulten hän sanoi Kallelle: — Sinä olet sanan mies, Kalle Touhu! Nuoremmat, jotka tässä väitti ollen seisovat, saivat ottaa sinusta esimerkkiä Jumala sinua siunatkoon, veli. — Veli sana papin suusta lähteneenä, oli kuin paratiisin saakeen melua, se paistutti sisuksia, niin että täytyi aivan siirtyä keskemälle permantoa. Hamasta siitä hetkestä saakka oli Kalle käynyt ankaraa uskonosotaa itsensä kanssa. Sillä hurskaudestaan huolimatta oli hänellä vielä helmasyntiä. Yhden niistä, nimittäin viinan, oli armollinen hallitus jos poistanut. Siihen lankeamisen vaaraa ei enää ollut, joskin synti yhä vielä sielua kahasti kuin sarvipassi tallin seinää. Toisen helmasynnin, kahvin, oli sota tehty niin kalliiksi, ettei Kallen rahat siihen riittäneet, vaikka mieliteko nauku kuin nälkäinen kissa. Ja hänen kunnianhimoisen unelmansa oli papin mieliksi ja sielunsa autuudeksi vapauttaa itsensä kolmannesta ja neljännenkin helmasynnistään. Mutta nepä peuhasivatkin, ne kaksi vielä vapaalla jalalla olevaa saastaista henkeä, peuhasivat toistensa kien edestä. Ja vaikka hän veriu asti taisteli, roikkivat ne yhä kiinni kuin osa omaa ruumista. Se oli kovaa, se Kallen taistelu, mutta hän päätti voittaa itselleen kunnian kruunun ja samalla kertaa olla esimerkiksi muille, nuoremille. Ja siksi, koska hän havaitsi olevansa itessään heikko, heikko ja kelvoton omiin voimiin perimään Jumalan valtakuntaa — hän päätti turvautua papin apuun. — Mikä sielunsi vaivaa — kysyi hvvä paimen, kun Kalle oli asiansa alottanut. — Helmasynnit, vastasi Kalle. — Pyydä Jumalaa poistamaan ne, kehotti pappi, sillä kaikkea, mitä te pyydätte, te saatte. Kalle noudatti neuvoa heti, heittäytyi polvilleen kanslian permantoon ja huusi korkealla äänellä Jumalan puoleen: — Sinulla, Herra Jumala, sinulla oli valta ja voima poistaa maailmasta viina ja kahvi. Ah, Jumala, minä rukoilen sinua: poista armollisesti myöskin samoin tein tupakka ja — vaimoväki. Hilda Tihla.

Toveri jokaiseen työläiskotiin!

Nux Rautapillerit... G. A. Hellberg, Astoria, Ore.

Scandinavian-American BANK HARJOTTAA YLEISTÄ PANKKILIIKETTÄ. ASTORIA, OREGON

Repäisevän Hauskan ILLATSUN Toimii PORTLANDIN Sunnuntaina Huhtikuun 14 p. Kello 8 illalla

Kiiruhtakaa Tilauksienne Lähettämisessä VAPPU TOVERI, Box 99, Astoria, Oregon.

RAHALÄHETYKSENNE SUOMEEN :: TEHKÄÄ :: :: KAUTTAMME :: Me maksamme aina korkeimman voimassaolevan kurssin mukaan. Pienet välityspalkkiot joutuvat siten sosialistisen valistustyön hyväksi.

Tehkää ostoksenne niistä liikkeistä, jotka ilmoittavat tässä lehdessä

TYÖN ORJAT KIRJ. JAMES O'NEIL Hinta \$1.00

SYNTYNYT POIKA 8 päivä maaliskuuta, 1918, jolle annoin nimeksi ARNO Hilda ja William Heino, Portland, Oregon.

TILATKAA TOVERI! WHITESIDE UNDERTAKING CO. HAUTAANTOIMITTAJAT

Astoria Grocery Co. Uppertownissa Oikeat hinnat ja yhdenlainen kohtelu kaikille. Telef. 93

UUDET VANHOISTA Nyt on hyvä tilaisuus vaihtaa vanhan kuumavesi-pussin eli ruisku-uuteen: annan 50c jokaisesta vanhasta ruiskusta kuin ostaa uuden. Suuri varasto kaikenlaisia kumitarvikkeita halvemmalla kuin muualla.

PAIVALISTA

Länsipiirin piirikomitean kokous pidetään sunnuntai-aiamuna t. k. 14 p:nä Astorian S. S. Klubin lukusalissa, kello 9:30. Jokaisen jäsenen läsnäolo välttämätön.

ASTORIASSA MYYDÄN VAPPUA JA LASTEN KEVÄTTÄ huomisesta alkaen. Molempia julkaisuja saapi kaikilta asiamiehiltämme ja suoraan Toverin kirjakaupasta.

KOLMATTÄ SOTALAINAA (True translation filed with the Postmaster at Astoria, Ore., April 10, 1918, as required by section 19 of the Act of Oct. 6th, 1917.)

AVIOIROJA on annettu piirioikeudessa taas seuraavasti: Wm. M. Malcolmille Annie Malcolmista ja Wm. C. Wiselle Stella Wisesta jättämisen perusteella; Alice Mabelle Stonelle Wm. Edward Stonesta raakuduen perusteella; Elsie Pucherille Jack Pucherista ja Edwin Bucholtzille Sophie Bucholtzista "sekalaista" systä.

EIVÄT LUOVU VÄHÄLLÄ SAALIISTAN. St. Johns Sanitarium ja sen lääkärit, jotka hiljattain tuomittiin täällä piirioikeudessa luovuttamaan takaisin eräältä Mary Morrison nimiseltä potilaaltaan saamaansa \$5000 vekselin ja kiinnitykseen, ovat vedonneet Oregonin yliokteuten. Kuiten muistettaneen, piirioikeus katsoi vastausten sopimattomalla tavalla hyväksyneen käyttäen potilaan heikkoa tilaa.

ASTORIAN PIKKUILMOTUKSIA (True translation filed with the Postmaster at Astoria, Ore., April 10, 1918, as required by section 19 of the Act of Oct. 6th, 1917.)

HALUTANA VUOKRATA 4 FARMI VUOKRATAVANNA 10 mailia Astoriasta, Swensenissa, Ore. Mukana seuraat kaksi lehmää ja jonkun verran kanoja. Lämpimät tietojat voi saada suullisesti eli kirjallisesti John Lahti, 3rd and Madison St. C of J. Maki, Astoria, Ore. (11)

RUOKATAVARA KÄIKILÄISTÄ RUOKATAVARA saatte halvimmilla hinnoilla työläisten omistamasta kaupasta. Tehkää ostoksenne joko 10:nneen kadun liikkeestä tai Uniontownin haarakaupasta. Puhelimit: 157 ja 350. Oregon Co-operative Mercantile Ass'n.

MENNAANPA OIKEIN RYMY-JOUKKOLA

Ilahduttamaan 'Alaskan poika' liikkeisissään Klubin haulla huomeniltana. Kaikki kansakäyminen on vapaata; ainoastaan tansseista maksavat pojat tukkukaupahinnat, 25c. Naiset pääsevät vapaasti.

En yritäkään kuvaila koko tilaisuuden tunnelmarikkautta, sillä, mikäli voim avistuksellisesti sitä tajuta, tuntuu se ulottuvan henken rajojen ulkopuolelle, mutta solttajiemme puuhista rohkeneen arvelematta tehdä sen johtopäätöksen, että tanssit tulevat olemaan riemukkaat. Olen nim. taannut heitä kantamassa suuria kääriä, joissa he ovat kehahdelleet olevan uusia, valittuja musiikkikappaleita, jotka kuulema hyryttelään ilmoille näissä läksijäissä. — Tansseissa kävijä.

ASTORIAN UNIOITEN KESKUS-NEUVOSTON

(Central Labor Council) kokouksessa eilen illalla ilmotettiin urakoitsija Wm. Olsonin sopineen rittansa rakennuskirvesmiesten union kanssa, joten union on asettanut hänet "suorien" (fair) listalle.

Sensijaan unionitömläinen urakoitsija Emil Nyman kuuluu kieltäytyneen tunnustamasta union ehtoja ja hänet on merkitty "kierojen" (unfair) luetteloon. Samoin on merkitty järjestäjien työläisten kannatusta ansaitsemattomien joukkoon Ackermanin ja Souwaslin (Astoria Quick Delivery) ajuriliikkeet.

Kokouksessa luettiin myös kierto-kirje, jossa ilmoitettiin San Francisossa kuolemaan tumpitun Thomas J. Mooneyn vaimon, Rena Mooneyn, saapuvan tänne puhumaan maanantaina, huhtik. 22 p:nä, jos unot järjestävät hänelle puhutteluisuuden. Kirje otettiin huomioon.

OPETTAJILTA OTETAAN USKOLISUUSVALA.

(True translation filed with the Postmaster at Astoria, Ore., April 10, 1918, as required by section 19 of the Act of Oct. 6th, 1917.)

Tällaisia ilmoituksen on tehnyt viime maanantaina opetustömlinen ylitarkastaja J. A. Churchill, vaatimus johtuen siitä, että pari kolme n.s. epäihänmaallista opettajaa on löydetty tässä valtiossa ja ennenkuin heidät voititiin poistaa toimistaan, joutuvat eräät toisetkin opettajat huonoon huutoon.

Tarkastaja Churchill on valmistunut uuden sopimuskaavan ja liittännyt siihen valan, samanlaisen kuin vaaditaan kaikilta hallituksen virkailijoilta.

ASTORIA EDELLEEN PUHDISTAMATTA.

Eversti Ellis, Columbian suun linnoituksissa olevien joukkojen komentaja, on ilmoittanut lähettävänsä kaupungin valtuustolle, sen kokouksessa ensi maanantailtana käsiteltäväksi, uhkahaasteen, jonka mukaan kaupungin viranomaisten on heti pidettävä ja asetettava karanteeniin "kaikki" sukupolilaitteita potevat naiset. Eilei sitä tapahdu, tulee eversti kieltämään sotilaita pääsyn Astoriaan. Kauppakamarin johtokunta piti eilen iltapäivällä kokouksen, jossa hä-